

Izhaja vsako soboto in velja:

vse leto . . . . . K 10.—
 pol leta . . . . . 5.—
 četrt leta 2:50

Inserati:

Petit-vrsta 1 krat stane 20 vinarjev.
 — Pri večkratni inserciji po dogovoru. —

OSF.

Uredništvo sprejema le frankirane rokopise
ter jih ne vrača.Uredništvo je v Ljubljani, Knallove ulice 5,
I. nadstr., upravništvo pa ravnotam spodaj.

Posamezna številka 20 vin.

==== Politično-satirični tednik. ====

Zunanjega eks-ministra poslednja želja.

Eks-ekscelencja grof Goluchowski: Tako grdo še izlepa ni zavezil noben zunanji minister; primaruha — zdaj bi pa res rad vedel, kako se izkoplje moj naslednik baron Aehrenthal iz blata!

Slovenskih backov slavnostna koračnica.

Slovinci, lahko se postavljamo in vriskamo: Juhe, juhe!
Mi smo ljudje, ki vse prebavimo, najbolj pa **žlindra** v slast nam gre!

Zato **On**, ki nam dal je jo, najviše nosi zdaj glavo!
Juhe, juhe:
na vek se **On** proslavil je!

Mi narod smo, ki mu ne škodi nič, če nekaj stotisoč ljudi proda naš vrli vodja **Žlindrovič** tujčinom lačnim za reči, ki sami jih ne rabijo, pa srečo nam privabijo!
Juhe, juhe:
zdaj **On** naš **novi Mojzes** je!

Da mi Slovenci res smo narod tak, ki stotisoč **Korošcev** sme brez škode v nemški vreči zverinjak, za to dokaz najboljši je, da **Nemcu**, **Lahu**, **Čehu** uspeh lepo cvete na naših tleh! —
Juhe, juhe —
to za naš rod je častno le!

To troje narodov iz naših kož mandatov se nadržlo je, pa vendar tudi zanaprej v naš koš mandatki kakšni odlete.
A komu hvalo damo naj, da tak imamo naraščaj?
Juhe, juhe —
le **Njemu**, ki vse zna in ve!

Razsvetlil **Mu** je Sveti duh glavo, da vse je dobro, kar začne; konsumi, društva farovška, ki so izum njegov, sedaj skrbe, da hitro se množi naš rod in kmalu poln ga bo vsak kot!
Juhe, juhe,
kdo ve, če to res dobro je?

Ni dobro ne! Če kdaj bo dosti nas, stradali bomo vsi doma; Zato naj le naš kralj za večni čas našincev kar največ proda sosedom tujim, ki potem, kar treba, dali bodo vsem!
k a k o n a m v s e p o s r e č i g r e !
Slovan.

Župnišče v zastavah.

Župnik: Danes teden, preljubi župljani, pridejo k nam prevzvišeni gospod škof birmat. Spodobilo bi se, da okrasite svoje hiše z zastavami.

Kmet: Gospod, jaz sem pa mislil, da pridejo škof že danes.

Župnik: Zakaj?

Kmet: Ker je v farovžu razobešenih toliko — plenice!
Miloš.

Prepozno.

Brajc ima pripravljenega obilo zanimivega gradiva o g. Grmeku in njegovi soprogi, objaviti ga pa žalibog ne more, ker je dr. Nace Žitnik odložil uredništvo „Slovenca“.
Fred.

Častno odlikovanje.

Dr. Ignacij Žitnik pričakuje v kratkem od ljubljanskega škofa in kneza za svoje nevenljive zasluge kot zaščitnik hinavcev in denuncijantov sijajno priznanje v podobni zaslužnega križca, ki bo imel v sredi okusno in lično izdelan § 19.

Liberalec po „Slovenčevih“ podatkih.

Obiskal sem ljubko gospo. Naenkrat sem slišal iz sosednje sobe jok; gospa se je opravičila in odšla. Kmalu pa se je vrnila z nasmehom okoli dražestnih usten.

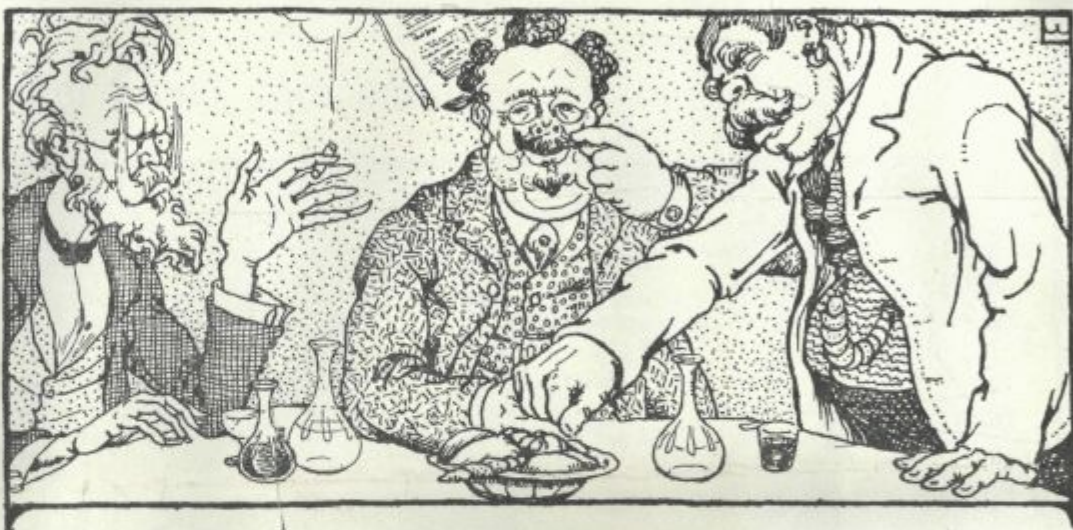
„Kaj pa je bilo?“ sem jo vprašal.

„Ej, nič posebnega! Naš mali Vladko je zopet enkrat pokazal, da je — „liberalec.“

„Liberalec?“

„Vrgel je namreč odejo s sebe in — pokazal se je ob periferiji ter v centru v svoji nagoti,“ — kakor piše „Slovenec“ o liberalcih.
F. Pl.

V prijateljskem krogu.

Pokvekar: Pred kratkim smo v Šenklavžu praznovali znamenit jubilej: obhajali smo dvestoletnico velikega zvona. Oh, to je bilo genljivo! Gospod Flis so mu govorili slavnostni govor ter ga milo prosili, naj vsaj še par stoletij kliče vernike k molitvi! In takrat je mežnar potegnil za vrv, zvon je prikimal in obetal: „Bom, bom!“ Tudi g. baron s Kodelijevega so prišli zvonu čestitat in so mu prinesli venec.

Sladkoust: Še lepše je moralo biti prejšnjo nedeljo v Šmarju pri Ljubljani! Kako mi je žal, da nisem šel tja! V „Domoljubu“ sem bral poročilo o tem sijajnem shodu. „Domoljub“ piše: „Ko smo obrali Amerikance in gosenice, je predaval gospod dr. Lampe o volilni reformi. Gospodu govorniku smo se lepo zahvalili, potem smo se pa v streljanju poskusili.“ Vidite, gospoda, tako se zabava naše dobro katoliško ljudstvo, ki zna združevati utile cum dulci. Kmetje se uče obirati gosenice, župniki pa Američane. Ameriški dolarji so pač boljši nego gosenice. Najprej je streljal dr. Lampe bohotne kozle, potem pa so še kmetje poizkušali svojo srečo. Ali pa veste, gospoda, zakaj se morajo naši katoliški kmetje učiti streljati? Zato, da bodo znali pobijati liberalce kakor bolhe; tako uči dr. Šusteršič. Najlepši pa je bil konec strelskih vaj. Logar Francelj Gliha je nesel čisto novo metlo domov. In prav zaradi tega mi je tako žal, da me ni bilo zraven. Kako vesela bi že bila moja žena!

Mustafač: Oh, gospod Sladkoust, mi Kranjci smo pač lahko veseli, da nam zastopajo cesarsko in duhovsko oblast tako človekoljubni možje, kakor sta škof in deželni predsednik! Gospod škof obiščejo vsako še tako preprosto babnico, ako ima le — kako hranilno knjižico! In gospod deželni predsednik, ta je šele ljubezniv! V Št. Vidu pri Vipavi je blagovolil v župnišču stopiti celo v kuhinjo. Gospod župnik, ki so to veselo novico brž poslali „Domoljubovemu“ uredništvu, se mi zde zelo naiven gospod, ker niti ne vedo, čemu so gospod Schwarz prišli v kuhinjo. Pa je bilo res prežalostno, da je moral visoki gospod sam privatno jesti, kakor piše „Dom“.

Pokvekar: Meni se zdi, da je sploh izumrla stara gostoljubnost in radodarnost. Na Francoskem je cerkev baje v hudih zadregah, ker je rekla vlada, naj škofe in duhovnike plača tisti, ki jih je najel. Pred kratkim so na Dunaju zborovali avstrijski škofje, med njimi več bogatašev. In kaj so poslali svojim tovarišem na Francosko? Tolažbo in sožalje. Ali ni to pametno?

Mustafač: Zakaj neki?

Pokvekar: Zato, ker od tega ni treba plačati nikakršne carine.

B.

Glavni vzrok.

Katoliški zaupnik III. razreda: To pa res ni prav! Naša stranka je neomeženim učiteljicam, ki tako pridno obiskujejo gospodo po župniščih in z največjo vnemo vodijo Marijine družbe po hudo zakrivljenih potih pravega(?) katoliškega življenja, tako nehvaležna, da jim ni hotela na noben način privoščiti povišanja plače.

Katoliški zaupnik II. razreda: Le pomiri se, prijatelj! Ta stvar je vsa drugačna, kakor misliš v svoji kratkovidnosti. Da se povišajo plače le oženjenim učiteljem in omoženim učiteljicam, to so sklenili naši bistroumni voditelji po temeljitem vsestranskem premišljevanju iz več tehtnih vzrokov! Glavni vzrok pa je tale: Neomežene učiteljice so velika dobrota, zabavajo in razveseljujejo marsikatero župnišče ter tudi drugače mnogo store za našo dobro katoliško stvar. Nekatere so v zadnjem času tako ukrotili, da z župniki in kaplani jedo skupaj z enega krožnika ter se dajo striči in briti kakor najpotrežljivejše ovčice. Kakor hitro pa bi dobivale tudi te učiteljice večjo plačo, bi pokazale fige župnišču, in si poiskale boljše družbe. Naša farovška gospoda pa bi se morali odslej kratkočasiti le še z nerodnimi kravjimi deklinami. Tudi neoženjeni učitelji so malo bolj pohlevni ter rajši prihajajo v župnišča na priboljšek, na sladek prigrizek, zlasti če jih tare denarna zadrega. In če niso taki farovski gostje dobri za kaj drugega, so dobri vsaj zato, da avansirajo za titularnega očeta — Jožefa, ako se nikakor ni dal vjeti — mežnar. **Kleščar.**

Neverjetna novica.

Na Dunaju so videli včeraj moža, ki je — ponosen na naše ministre!

Slovenska podjetnost.

Nam Slovencem kaj radi očitajo, da smo premalo podjetni.

To očitaje pa se mi nikakor ne zdi opravičeno. Zakaj, če vzamem v roke slovenski časnik, že berem veselo oznani, da je tu in tam rojak ustanovil novo — žganjarsko tvornico. In če se napotim v najzadnji slovenski kraj, vidim v vsaki vasi več hiš, z znamenitim napisom — Žganjarnica. V nekaterih vaseh stoje take srečne hiše v velepomembnem številu kar lepo po vrsti ob potu.

Ta neovržna dejstva naše gospodarske žilavosti so vendar najboljši dokaz, da smo že tudi mi Slovenci napredovali v gospodarstvu do tiste vzvišene stopnje, odkoder se lahko brez posebnih bolečin naravnost poguncamo v — grob.

Gorenjski.

Siloma so ga potegnili v nebesa!

Ferdinand Vitežnik iz Št. Vida je romal na Sv. Goro in se vračal ves blažen domov.

Blizu doma pa ga je na cesti zadela kap. „Domoljub“ piše: „Gotovo je sedaj že pri Mariji na Sveti Gori.“

Mož je potemtakem sicer srečno odšel iz nebes, ki so po tej razlagi na Sv. Gori, a medpotoma so ga ustavili in proti njegovi volji potegnili nazaj v nebesa.

Praktično.

Na goriški realki morajo dijaki zapisati na listek svoje ime in grehe. To je zelo praktično! Izpovedniki so namreč spoznali da doprinašajo dijaki vedno ene in iste grehe.

Pri prihodnjih izpovedih povej grešnik svoje ime, reci, da se ni nič poboljšal, nič pohujšal, izpovednik mu daj odvezo in ceremoniji je konec.

Pa naj reče še kdo, da ne napreduje cerkev!

Fred.

Edina pot.

— No, kako boš pa preskrbel svoja dva sinova?

— Eh, kaj hočem? Jakca, ki je britten, njega dam tebi v prodajalnico, Janezek je pa bolj tako... saj ga poznaš! No pa za v lemenat bo še zmeraj dober!

Satyr.

Moderna punca.

Teta: Milka, ali je res, da imaš že fanta in da se hočeš vkratkem poročiti z njim? Ali si vprašala očeta in matere, če ga smeš vzeti?

Nečakinja: Čemu neki! Saj tudi onadva nista vprašala mene, če se smeta vzeti, ko sta se ženila. **Gorenjski.**

Zanimiva predavanja.

Škof Bonaventura: „O koristi reklame za fizičarske zavode.“

Dr. Šusteršič: „Contre coeur — ali — kako izgubiš z eno samo komplicirano potezo 120.000 Slovencev, 60 štirjaških milj slovenske zemlje in pridobiš 14.000 Kočevcem mandat.“

Dr. Schweitzer: „O umetnosti, kako se najlepša pravda izgubi v petih minutah.“

Dr. Pommer: „O zatiranju avstrijskih Nemcev.“ (Z demonstracijami.)

Dr. Žitnik: „O jezuitih v kuti in v fraku.“

Minister Derschatta: „Železniško ministrstvo in njegove zasluge za povzdigo nemškega šovinizma.“

Bivši minister Goluchowski: „Škodovi topovi in srbska svojeglavnost.“ (S strelnimi poizkusi.)

Hitra rešitev pritožbe.

Podčastnik: Prostak Brezpravnik! Dobil si štirinajst dni poostrelega zavora; le hitro se pripravi za v luknjo!

Prostak: Gospod vodnik, pokorno javljam, da se jutri pritožim, ker si nisem v svesti prestopka, zaradi katerega mi je odmerjena tako ostra kazen.

Podčastnik: Kaj, prekleti cepec? Upaš se čeljustati še o pritožbi? Marš v luknjo, pa takoj! Ko odsediš kazen, se pa pritoži, če hočeš dobiti še nekaj dni za nameček! **Kleščar.**

Pomarančar in Trdoglav.

Trdoglav: Mene zanima sedaj le politično vprašanje: kongrua! Prav nič se mi ne smilijo vpokojeni sobratje, ki ne bodo dobivali zvišanih plač. Čemu pa so testamenti med živimi, ako si niso ta gospoda znali nakupičiti dovolj premoženja za stare dni!

Pomarančar: Ja, veš, ljubi moj, plače zvišati je bilo res krvavo potrebno, ja, potrebno je bilo, pa še prav krvavo potrebno, ja! Sveta katoliška cerkev, veš, katoliška cerkev je trpela že silno, ja, trpela je silno. Le mene poglej, poglej no mene! Bojim se pa, veš, ljubi moj, bojim se, da izvoli zdaj preveč mladeničev naš poklic, veš, iz notranjega pre-

pričanja, ja, iz notranjega prepričanja, namreč iz želodčnega prepričanja, kakor sva šla midva, ja, midva, ljubi moj Trdoglav. Kakorhitro je bila kongrua zagotovljena, veš, tam gori na Dunaju v tistem odseku, pa je že začutil v Pragi, ja, v Pragi je začutil penzionirani profesor pl. Šauer, začutil je, veš, notranje prepričanje za duhovski poklic, ja, za duhovski stan je začutil v sebi poklic, pa se je dal posvetiti, ja, posvetiti se je dal, za duhovnika se je dal posvetiti. Najbrže je imel premalo penzije, veš, premalo penzije je imel kot profesor, pa se je dal posvetiti, no. Pa

preveč plačanega davka nazaj, naj ga pa daruje za kapelo, ja, za kapelo ga naj daruje! In oni župan, ja, nas je zopet naučil, kako se da dobiti še kakšen krajcar. Kadar bom potrjeval, ja, potrjeval, veš, občinskim revežem, kadar bom potrjeval pobotnice, ja, pobotnice za mesečne krone, ki jih dobivajo iz občinske blagajnice, jim pa zapišem vselej: „Ako ne sprejmete,“ zapišem, ja, „ako ne sprejmete, blagovolite darovati za svetega očeta, ki trpe revež lakoto, ja, lakoto trpe, vi pa si lahko že priberačite, ja, lahko si priberačite krompirja po občini, ja, po naši občini si lahko priberačite krompirja!

župniščem, priteka od zgoraj skozi špranje na tleh.

Trdoglav: O, saj jaz poznam dobro to liberalno zlobnost! Meni je vzela lepih tisočakov, ko sem mislil, da so mi zagotovljeni „med živimi“. O maščobi, ki plava na gnojnici pod laškim župniščem, pa sem slišal še drugačnih obrekovanj. Pravijo, da so to kmečke srage! Preneumno! Kakor da bi imel naš kmet še kaj maščobe na sebi!

Pomarančar: V petek sem bil v Ljubljani, veš, dragi moj, v Ljubljani sem bil v petek, ja. Pa sem obiskal tudi katoliško bukvarnico, veš. Izbral sem si več

še ženo je imel, veš, imel je ženo, pravo poročeno ženo, veš, na desno roko poročeno, ne pa tako, kakršni imava midva.

Trdoglav: Nič se ne boj umazane konkurence, ljubi moj Pomarančar! Neumni ljudje še ne izumrjejo tako kmalu, posebno na Kranjskem ne, in tudi na Dunaju je še mož, ki se bodo dali preveriti, da sveta katoliška cerkev trpi silo. Upam, da nam v kratkem primaknejo par milijonov!

Pomarančar: Veš, oni župan na Goriškem, nekje na Goriškem je župan, ki je pisal reviji, ja, reviji je pisal, ako ne sprejme preveč plačanega davka, veš,

Saj ga dajo oča Smovc, ja, oča Smovc ga dajo, na peharje ga dajo, veste, krompirja dajo na peharje, ako jim je oseba povšeči. Moškimi revežem ga ne dajo, ja, pač pa ženskam, veš, ženskam, ga dajo, ako še niso prestare.“

Trdoglav: „Domoljub“ se mi je hudo zameril, ker je povedal, da so v župniških **fabrike za kugo!** — Kaj pa briga koga, ako je v naših kletih še toliko dobre in mastne gnojnice? Brez gnoja še buče ne rastejo, ljubi moj Brence!

Pomarančar: Veš, zlobni liberalci pravijo, ja, da tista maščoba na gnojnici, veš, na gnojnici pod velikolaškim

novih knjig. Pa tudi plačal sem jih, ja, takoj sem jih plačal! Med drugim sem kupil in plačal tudi tele knjige: „Jezus na križu“, vezan v usnje 3 K. Potem sem kupil in plačal „Nebesa, naš dom“, veš s platnenim hrptom, veljajo pa le nekaj nad dve kroni. Tudi „Rajske glasove“ sem kupil v antikvarijatu, pa niso še nič obrabljeni, veš, dobil sem jih za eno krono, ja, za eno krono sem dobil „Rajske glasove“. „Sveto uro“ pa so mi dali kar povrhu, veš, povrhu so mi dali „Sveto uro“, ovito v svinjsko usnje, da jo z veseljem vzameš v roko, s svinjskim usnjem vred. **B.**